

Ambo sacrați Principes exercitûs,
Cœlo receptos una vos colit dies.

Vos, angularis cui subest Christus lapis,
Fundatis ædem: mystico vos corpori,
Cui præsidere gaudet augustum Caput,
Fulgere clara iussit ambo lumina:

In te potestas clavium, Petre, eminet.
Te, Paule, flumen irrigat scientiæ:

Uterque pastor, & magister, & parens,
Olimque mundo destinati iudices.

Infirmatatem carnis experti tamen,
Nostris caducam fictilis testam luti;
Et consecuti gratiam, clientibus
Præstatis ultrò quam piè poscunt opem.

Vos ergò votis supplicum solemnibus
Adeste: lapsis impetrate gratiam;
Ut christianis assequamur moribus,
Quæ sancta mundo tradidistis dogmata.

Sit sempiterno sempiterna laus Patri;
Petro supernus quem revelavit Pater,
Æterne Fili, laus tibi sit, maxima;
Sit par supremo laus decusque Flaminî.

Orbe nunc toto celebrentur ambo
Principes, orbis decus atque lumen,
Mille qui Christo peperere verbi

Semine gentes.

Auctor incepti Deus: ille terras
Incolens, primas tibi, Petre, defert;
Mox vocat Paulum, superas regressus

Victor ad arces.

Alter æterni Patris eruditur
Voce delapsâ: super astra raptus
Alter arcana sacra veritatis

Flumina potat.

Quanta sub vili latitat potestas
Corpore! infirmos tua sanat umbra,
Petre: lethales tua, Paule, pellunt

Lintea morbos.

Mergitur ponto superante Petrus:
Naufragum Paulus fluitat per æquor:
Christe, ades, favosque iubes utrique

Parcere fluctus.

Heu fidem cernis titubare nostram;

K k 3

Tu